

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านยาง “ศุภราชบุรีรังสรรค์” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการและสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะฟุตบอลของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน
3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่ามากกว่า .01
4. ทักษะฟุตบอลของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 94.48 / 92.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.8403 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.03
4. ทักษะฟุตบอลของนักเรียน หลังการฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการอภิปราย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $94.48 / 92.33$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ เป็นไปตามแนวคิดของวิลลิกซ์ ลาจันทิก (2548 : 18) ที่กล่าวว่าหากผู้สอนสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกเสริมทักษะ ที่มีประโยชน์ มีความหมาย ผู้เรียนสามารถเรียนได้เร็ว เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและช่วยให้จำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยา เรวัต (2544 : 78) และ วิทัย พฤกษาธำรงกุล (2538 : 65) ที่ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ($80/80$) โดยได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ $88.75/80.16$ และ $87.00/85.00$

สรุปว่าแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบอย่างมีระบบและได้ปรับปรุงแก้ไขจากตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านซึ่งผลจากการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนเฉลี่ย 4.53 ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกเสริมทักษะฟุตบอล มีความเหมาะสมมากที่สุด

1.2 แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการสร้างอย่างเหมาะสมคือศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เกี่ยวกับ หลักการ จุดหมาย โครงสร้างมาตรฐาน การเรียนรู้ ศึกษาจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะฟุตบอล ได้อย่างเหมาะสม

1.3 แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ผ่านการพัฒนา ปรับปรุง ตรวจสอบคุณภาพ โดยการทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (จำนวน 3 คน) และกลุ่มขนาดเล็ก (จำนวน 9 คน) เพื่อหาข้อบกพร่อง และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษดา บุญญาสถิตย์ ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.30/87.40$ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีพงษ์ จุศรี ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ $92.81/89.64$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย

ของวิรัช ทิพม่อม ได้พัฒนาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการศึกษา วิชาพลศึกษา เรื่อง ฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.41/84.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ แมวคำดี ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนเพิ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 87.28/84.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามแนวคิดของ กรีนและแพตตี (Green and Patty) อ้างถึงใน กลิ่นพะยอม สุระคน (2544 : 46) ที่กล่าวว่าแบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอนตลอดจนทราบถึงปัญหาและจุดอ่อนของผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนสามารถแก้ไขทันที่ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะอย่างเต็มที่และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกฤษฎา บุญญาสถิต (2550 : 95-101) ที่พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัช ทิพม่อม ที่พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของทวีพงษ์ จุศรี (2551 : 81-85) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขามเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ความมุ่งหมายของการศึกษา 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิของแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดเสริมแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนเรื่องกีฬาฟุตบอล จำนวน 12 แผน ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล จำนวน 12 ชุด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ แบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติการจัดกิจกรรมและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อ ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เป็น t-test (Dependent Sample) ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.81 / 89.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผล ของชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล (E_1) มีค่าเท่ากับ 0.7951 แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกทักษะ การเล่นฟุตบอล ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.51 ผลการ เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านยาง “ศุภราชบุรีรังสรรค์” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8403 ซึ่งแสดงว่านักเรียนได้รับการฝึกทักษะฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะ ฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8403 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.03 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีพงษ์ จุศรี ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.81/89.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย ของวิรัช ทิพม่อม ได้พัฒนาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการศึกษา วิชาพลศึกษา เรื่อง ฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.41/84.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ แนวคำดี ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนเพิ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 87.28/84.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ดังที่ ธรรมเนียม หอมดอก (2550 : 55) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการเรียนรู้กลุ่มสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้ สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศแต่ละสาระโดยรวมอยู่ในระดับมากจำแนกตามระดับชั้นแต่ละสาระและโดยรวม อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะฟุตบอล เท่ากับ 15.60 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะฟุตบอลเท่ากับ 27.70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.33 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ 12.10 คิดเป็นร้อยละ 40.33 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะฟุตบอล มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ทักษะฟุตบอลของนักเรียน หลังจากฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนา ทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการ เรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) โดย ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ที่ใช้ใน การสร้างแบบฝึกทักษะ 3 กฎ (กาญจนา คุณารักษ์. 2543 : 175 คือ 1)กฎแห่งผล (Law of Effect) หมายถึง การกระทำใดๆ ที่สร้างผลของความพึงพอใจในสถานการณ์ที่กำหนดมาให้ จะมีแนวโน้ม ที่จะทำซ้ำอีกในสถานการณ์นั้นๆ เพราะจะสอดคล้องกับความพึงพอใจ 2) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึงความพร้อมที่จะทำหากมีโอกาสได้ทำก็จะเกิดผลดีและได้รับความพึง พพอใจ หากมีความพร้อมที่จะทำแต่ไม่ได้ทำหรือไม่พร้อม แต่ต้องลงมือทำก็จะไม่เกิดผลดี และ นำความไม่พอใจมาให้ 3) กฎแห่งฝึก (Law of Exercise) หมายถึงการได้มีการฝึกฝนหรือกระทำ บ่อยๆ การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น แต่ถ้าไม่ได้ทำบ่อยๆ ความถูกต้องและความชำนาญการจะลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา บุญญาสถิต ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเล่นฟุตบอลกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (วิชาพลศึกษา) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมะกอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทาง สถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โทเวด (Barrow. 1979 : 284-285 ; citing Kovacs. N.d.) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอล ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโคเนลล์ ของกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เล่นมีค่าเท่ากับ

0.71, 0.43 และ 0.83 ตามลำดับสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฮีทและโรเจอร์ (Heath ; and Rogers. 1932 : 328) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลที่ใช้สำหรับนักเรียนชายระดับชั้นประถมศึกษา 5-6 และผู้เล่นระดับมัธยมตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ได้ค่าความเที่ยง .84 และค่าความเชื่อมั่น .89 สอดคล้องกับงานวิจัยของแมคโดนัลด์ (McDonald. 1951: 50-53) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 แบบ คือการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝาผนังที่มีขนาดยาว 30 ฟุต สูง 11 ฟุต โดยนำมาทดสอบกับนักเรียน 4 กลุ่ม คือนักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาระดับปีที่ 1 นักศึกษาระดับปีที่ 2 และนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั่วไป ผลวิจัยพบว่า นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน มีค่าความเที่ยงตรง .94 นักศึกษาระดับปีที่ 1 จำนวน 18 คน มีค่าความเที่ยงตรง .76 นักศึกษาระดับปีที่ 2 จำนวน 15 คน มีค่าความเที่ยงตรง .63 นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั่วไป จำนวน 53 คน มีค่าความเที่ยงตรง .85 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครูว์ (Verducci. 1980 : 334-335 ; citing Crew. 1986 : 379) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล ผลปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test Retest) มีค่าความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝาผนัง มีค่าเท่ากับ 0.97 มีความแม่นยำในการเลี้ยงลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.99 มีความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.99 มีความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.99

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะฟุตบอล เพื่อพัฒนาทักษะฟุตบอล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ประกอบเป็นสื่อการสอนวิชาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ก่อนการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนต้องได้เรียนเนื้อหาและฝึกทักษะนั้น ๆ มาก่อน

1.3 ในการฝึกทักษะครูควรบอกข้อบกพร่องและให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะที่นักเรียนยังทำไม่ได้ตลอดจนชมเชยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น

1.4 ในการปฏิบัติกิจกรรมครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดทักษะและความรู้ที่ยั่งยืน

1.5 ในการฝึกทักษะแต่ละครั้งครูไม่ควรเร่งรัดนักเรียนต้องทำให้ได้หรือถูกต้องทันที
ในช่วงโม่งเรียน ควรให้อิสระและยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะกีฬาสำหรับนักเรียนในทักษะกีฬาอื่น ๆ และ
ครอบคลุมทุกระดับชั้น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกีฬา
ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและสื่อการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบ
การจัดการเรียนรู้